

Peace

I DEUTERONOMY RABBAH 5.15

Rabbi Shimon ben Halafta said:

See how desirable is peace! When the Holy One sought to bless Israel, He found no term which included all the blessings He wished to bestow upon them — except for peace. How do we know this? It is written: "May Adonai grant His people strength; may Adonai bless His people with peace" (Psalm 29:11).

II GENESIS RABBAH 38.6

Rabbi says:

Great is peace! For even if the Israelites worshiped the stars — should peace reign among them, God would say: "I cannot rule over them since peace reigns among them." As it is written: "Ephraim is fused bones. Let him be" (Hosea 4:17). But when they are at odds, what does God say? "Their heart is contentious. Now they shall be found guilty" (Hosea 10:2). Learn, therefore, that peace is great and strife is hateful.

III YALKUT SHIMONI, YITRO, 273

"Its ways are pleasant and all its paths are peace" (Proverbs 3:17) — The Holy One sought to give the Israelites the Torah when they left Egypt, but there was contention among them, some saying: "Let us head back to Egypt" (Numbers 14:4). When they arrived at Sinai, however, they were united. Said the Holy One: "The Torah is perfect peace. To whom shall I give it? To a peace-loving people." That is: "All its paths are peace."

IV Based on GITTIN 61a with TOSEFTA GITTIN 3.18

The Rabbis taught:

One supports the poor of the gentiles as one does the poor of Israel; one visits the sick among the gentiles as one does the sick in Israel; one mourns and buries the dead of the gentiles as one does the dead of Israel; one comforts the mourners among the gentiles as one does those in Israel — for the sake of peace.

Y'RUSHALMI TA'ANIT 4.2

Rabban Shimon ben Gamaliel taught:

The world rests on three principles: On justice, on truth, and on peace. And all three are intertwined. When justice is done, truth is served and peace ensues.

שלום

I דברים רבה ה' ט"ו

אמר רבי שמעון בן חלפתא:

ראה מה חביב השלום. כשבקש הקדוש ברוך הוא לברך את ישראל, לא מצא פלי שהוא מחזיק כל הברכות לברך בו, אלא השלום. מניין? שנאמר, "יהוה עז לעמו יתן, יהוה יברך את עמו בשלום".

II בראשית רבה ל"ח, ו'

רבי אומר:

גדול השלום, שאפלו ישראל עובדים עבודת כוכבים ושלום ביניהם, אמר המקום, בבכול, איני יכול לשלט בהן פיון ששלום ביניהם, שנאמר: "חבור עצבים אפרים, הנח לו". אבל משנחלקו מה הוא אומר: "חלק לבם, עתה יאשמו". הא למדת: גדול השלום ושנואה המחלוקת.

III ילקוט שמעוני, יתרו, רע"ג

דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום — בקש הקדוש ברוך הוא לתן תורה לישראל בשעה שיצאו ממצרים והיו חלוקים אלו על אלו והיו אומרים נתנה ראש ונשובה מצרימה.... כשבאו לסיני הושו כלם אגודה אחת.... אמר הקדוש ברוך הוא: התורה בלה שלום, ולמי אני נותנה? לאמה שהיא אוהבת שלום. הוי: כל-נתיבותיה שלום.

IV על פי גיטין ס"א. ותוספתא גיטין ג', י"ח [עם הגהות הגר"א]

תנו רבנן:

מפרנסין עניי נכרים עם עניי ישראל, ומבקרין חולי נכרים עם חולי ישראל, ומספידין וקוברין מתי נכרים עם מתי ישראל, ומנחמין אבלי נכרים עם אבלי ישראל — מפני דרכי שלום.

ירושלמי תענית ד', ב'

רבן שמעון בן גמליאל אומר:

על שלשה דברים העולם עומד — על הדין ועל האמת ועל השלום. ושלשתן דבר אחד הן. נעשה הדין, נעשה אמת, נעשה שלום.